

SAMOBORSKI LIST

Knjižnica kr. sveučilišta

Zagreb

God. XXI.

U Samoboru, 15 siječnja 1924.

Br. 2.

„Samoborski List“ izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — PREDPLATA na cijelu godinu iznosi 60 K. — Plaćivo i lično u Samoboru.

Uprava i redakcija nalazi se
GLAVNI TROJ br. 3
(tiskara S. Šek.)

ODLANE: prava uprava prema oglasim. Za oglas, koji se više puta uvlađuje, daje se dodatni popust. Inzertima se ne vraćaju.

Nakon opć. izbora.

Kako smo posljednji put javili, protiv općinskoga izbora uložena su dva utoka. Makar se i ovaj čas ne zna njihova sudbina i kakim će rezultatom uroditi, fakat je da se uslijed ovih utoka nije moglo još zapriseći novo zastupstvo, niti je moglo doći do njihovog konstituiranja. To još i ne bi toliko smetalo u drugo doba godine, no sada, kada se ima staviti pod krov opć. proračun, nema čekanja za ovako riješenje.

Zato će morati doći napokon staro zastupstvo i pretresti proračun silom prilika. Ono će i ovo učiniti, jer zna da nema odugovlačenja sa proračunom a i ne će da nanosi štetu općini. Konferencija starih zastupnika već se izjavila sporazumna, da uzme u raspravu proračun. Konačno, kad ne bi to staro zastupstvo bilo s kojeg razloga htjelo, kako se uistinu i korektno izjavilo za protivno — a novo se zastupstvo ne može još sastati radi utoka, morao bi se naimenovati povjerenik općine, koji bi na vlastitu ruku spremio proračun. A povjereništva, koliko nam poznato, ne želi baš nitko u Samoboru i tako će staro zastupstvo de fakto omogu-

čiti izlaz iz situacije, u kojoj se nalazi danas općina.

Škorih dana sastat će se proračunski pododbor, da raspravi prijedloge općine i da ih od stavke do stavke pretrese a onda će ih iznijeti pred plenum, da ga on konačno raspravi i prihvati

Mirko Divković

„Ljudi mi kažu, da ima tako malo živih, a mrtvih tako mnogo“. Tako je završio jedan cric Mirko Divković, koju mi je dao prije desetak dana za „Samob. List“ i koja je odštampana u posljednjem njegovom broju. Kao da je slutio smrt i kao je lito pričom o geručkim zlocima pružiti utjehu svojim, koji danas plaču njegovu smrt...

Došao je k nama prije desetak godina; zavolio je naš Samobor i njegove ljepote i tu je dovršio svoj vijek. Tačan kao ura u isti čas počinjao se u bhavi Anin perivoj, da mu duša zaroni u krasotu vidika, ili je išao Topličkom cestom ili osvajao na trgu, da ovari svoju obćinu ženju, ka i nije vrijeme dopuštalo da se zaputi dalje. Sam ili u društvu svojih najbližih prijatelja probatio je trgov, a svaka njegova riječ svaka njegova misao, odavna je čovjeka kojega nje-

ni načas odvijala svježina i badrost duha, tako su fizičke sile popuštale pod teretom godina

Povučen u svojoj skromnoj tišini, ostao je čedan do smrti. Nije se isticao u javnom životu Samobora, ali je pratio naš život i ništa mu nije ostalo nerapšeno.

Kad smo mu čestitali — predstavici ohrasti i društava — 80 godišnjica bio je doduše ugodno dirnut, ali i presnećen rad svoje čedaosti. Nekoliko dana kasnije pitao me: — A molim vas, tko vam je rekao, da sam 80 godina star? Možda žel prosvjete d. Bosanac, jer on jedini to nekako pukim slučajem napipao. I pogodio je. A onda je navezao sa smjehom: Kad su neki moji znanci čitali u novinama o moma jubileju jamačao su rekti: Gdje još je stari Divković živ!... A posla ste mi dobrom zadati svaki dan mi je odgovarati na čestitke...

I ovo nešto iza ove osamdesetgodšnjice on nas je sve naglo ostavio. Još uveče u šetnji, a ujutro kad je vani snijeg promijao i bijele se simbole magle hvatale njegovog dragog Anin dola, nadjole ga nepomična... Služio je za čjela vijeka svijetlu i počeo je k Svijetlu spokojno, i ho i nečujno, kakva smo ga i poznavali...

S ravnateljem Mirkom Divkovićem nastalo je jednog uzornog nastavnika i pedagoga, koji je svojim prijevazom i poštivenim

Podlistak.

Boj između miša i komaraca.

Narodna pripovijetka.
Vuk Vrčević.

Kad su u stara vremena miši nosili mečeve a komarci kopla, nešto se između sebe ljuto zaisale i zakrve pa u ratu su živjeli mnogo godina, da ih nitko nije mogao smiriti. No oni sami od nevolje ugovore, da se oslone na dobre ljude (suce iz naroda) te miše isaberu ispravicu a komarci mačku. Evo dobrih ljudi (sudaca isabranih iz naroda) praveći od svojih čestita i sluga pa oječu u zavisu stoke i paviše: ej vi porci (fašeti)! pristupite ovamo Kad miš vide mačku a komarci ispravice, reboje svabi, tako će se odavati od ovog neprijatelja pa zaviču oslona: molimo vas, hajte vi, gledat čemo mi, da se baboged između sebe nastane i pomirimo, pa ako ne moguemo, tako čemo poručiti po vas.

O ministru Petroviću, koji je bio i g. Rumčica mi beravio u Samoboru, to je ovdje općenito poznat, piše časopis Beogradski dnevnik svođen pod naslovom: „Jedan veliki državnik“, u kome istanoe službu g. Vukobina Petrovića za Srbiju. Među ostalim piše: Najveći finanjisti tabnat za koji naša politička historija zna, Vukobina je stvorio konocijube mabno-

davstvo Krajevine Srbije, i njegovo je ime u historiji srpskih državnih finansija ostalo najveće.

Pored ostalih značajnih finansijskih zakona, on je stvorio i zakon o zaštiti seljačkove kuće i okultnice, i time je on postao najveći dohotvor srpskog seljačkog svijeta.

Vukobina Petrović je jedan od onih rijetkih, odveć rijetkih državnika u nas koji su u politiku ušli s jednom jakim stručnom spremom, a u pogledu općeg obrazovanja on je u svojoj generaciji bio prvi.

Bio je prvi u Srbiji ne samo u tom pogledu: on je bio pokretač i srednik srp. dnevnog lista („Jedinstvo“), a danas on je najstariji među našim novinarima; on je bio prvi stenograf u Srbiji, i stenografirao je za narodnačke rad Ustavotvorne Skupštine od 1869. godine; on je bio prvi čovjek u nas koji je pisao o pravima žena, i on je i u tom pogledu danas još najostojitiji javni rednik.

Za vrijeme emigracije njegov mladi prijatelj dr. Jaka Nenadović doveo ga je u vezu s pretendentom karnim Petrom Karadževićem, i Vukobina je tada, počeo je bio s ovim radovima s bratjom Atanasijem Obradovićem, postao savjetnik Karadževićev.

Godine 1866 knež Petar ponudio je Vukobinu da sastavi kabinet, ali je on odbio počeo je smatran da se može stvoriti voćna kupa bi mu bila potrebna u Skupštini, i to je

jedan dokaz da Vukobina nije bio samo vladoljublje.

Ljudevit Kraječić: Bakičina tuga. Pripovijetke za mladež Cijena D.m 20. — Jedan od naših ponajboljih pisaca za mladež Ljudevit Kraječić, izdao je nedavno novu zbirku svojih pripovijetaka pod naslovom Bakičina tuga. Kao svi radovi u oblasti omladinske književnosti, koje je do sada dao iza sebe odlikuje se i ova knjiga svim osobinama, koje treba da dodju do izričaja u jednom voljanom životu za djecu. Ona označava jednu novu dobil i ona je doista obogatila našu omladinsku literaturu. Pačeva su opuštenija vjerna a tipovi preelzno isgrađjeni. On oris iz života uručeno osjećajno i ovo gradiju podoje u finoj istančanoj poetičnoj formi pa i onda, kad oplozje komratu puni težak magla. Šta mu je, — isto nešto gajebo razvučen, — svjež, topao i bogat bajnim analogijama. — Pripovijetke, njih jedanaest na broju — doznaju se živo i ostavljaju još ušast Djetu, koje će osbitjno osimati malo štaka, i koje će oploziti osjećajnu stranu njihove duše.

Kritika je „Bakičina tuga“ uručeno posuđavila, a Pokr. uprava, odobivši za prosvjete i vjere u Zagrebu preporučila je školskoj mladeži za osobitu učeničku knjižnicu.

redom svijetlio generacijama. Jedan snažan orađ na njeni hrvatske prosvjete, koji je ostavio iza sebe duboke i trajne brazde. Svojom nastavničkim duhom, i ljubavlju kojom je zagrijavao mlada učenička srca, zapalio je mnogu iskru, koja danas svijeti Olužbini. I nema danas čovjeka, koji je slušao u školskim klupama njegovu riječ i ogriješio se na toplini njegova srca, a da se ne bi s duhovitim poštovanjem sjetio starca profetora i njegove očinske skrbi.

I nije bio samo velika u primjenjivanju pedagoških načela u svome školskom radu nego je i svojim udžbenicima iz oblasti našega jezika duboko zadužio hrv. školsku literaturu. Napisao je „Oulike“, „Sataku“, pa više čitanaka za srednje škole. Bio je za mladih dana suradnikom „Obzora“, a njegove prevode ruskih pripovijedaka sva je knjižnica oduševljeno pozdravila.

I dok se nad njegovim grobom čitav narod sjeća njegovih velikih zasluga i svijetlih djela, i naše građanstvo medju kojim je protivljavao svoje staračke dane, peklama se sjem njegovoj, jer je u pokojniku izgubilo nadasve simpatičnog sugrađanina, koji je učivao općenitu ljubav i poštovanje.

Na njegov grob neka su i ovi skromni reci nekadašnjega njegovog učenika

Slava Mirku Divkoviću!

B. T.

Naši prošli izbori.

(Dopis iz građanstva).

U posljednjem broju Vašeg cijenjenog lista, pozvali ste građanstvo, da sudjeluje u narednji, ili, da daje svoju slohodnu misao o javnim poslovima koji koji se tiču javnosti. Bio sam sasvim miran i objektivan posmatrač ove tako zvane izborne horbe i zato želim kazati o tome svoje mišljenje.

Kod posljednjega izbora izdane su tri listine, a čekalo se i na četvrtu, koja najalost nekih nije izdala. Već sama pojava, da se u Samoboru izdavaju tri razne listine jest bitna pojava u koju bi se ozbiljno misleći građani, morali da ozbiljno zamisle.

Prva listina nosila je naslov „Građanska listina“. Druga je bila politička s odborom H. Z. i H. R. S. S. dok treća nije bila ništa nego samo nekoga odbora, koji se ovršio sa „Živila Hrvatska“. Sve ove tri listine izdali su odbori za koji nije nitko znao, niti imo su ni što su ni tko ih je izabrao, niti im je dao pomoć da sastavljaju listine.

Najveću bruku digla je politička listina sa svojim proglašenjem, kao da se naš Samobor već utapa u kakvoj političkoj struji, koja će biti smrt svim i svemu što je hrvatskoga ovdje. Mi svi dobro znamo, da je malim iznimkama Samobor sav jednog političkog mišljenja, te mu u lokalnim stvarima ne treba političke listine.

Građanska lista bila je umjerenija, nu mi ona nije odgovarala onome što bi u tako ozbiljnim momentima trebala da bude, i zato nije potučilo, što se očekivalo.

Treća lista — o toj mislim da ne bi trebao govoriti, osim da su izdani poneti.

Sastavljačima listina moralo bi biti u prvom redu samo misao dobrog gospodarstva, a i zato zvati sposobne ljude jer treba mnogo mirna i trijezna rada, a o hrvatskoj nađe stanje popraviti i Samobor podići.

Sve tri liste nisu imale tog je nepopisno je iz svoje listine izjavilo samo ono naše

zlo, koje se zove nesloga, i ono vlastito „ja“ koje je svagdje i na svakom mjestu nesreća.

Sastavljači listina nisu pitali mnogo za buduć rad zastupstva nego su samo pitali za one koji će doći u istinu. Nisu savivali javnih skupština i davali radni program nego sastavljali listine po privatim kućama i sa par ljudi, i zatim građanstvu narinuli istinu za koju nika svaki glasuje ili prema svojoj simpatiji ili pak nagovorom ili bilo pod kakovom silom onih koji su bili kandidati.

Nije čudo da su ništa tvrdenja izjave i protiv izjave te razni napadaji. Cijela izborna borba postala je jedna komedija, koju se trebalo izbjegavati i posvema ignorirati. U ozbiljan rad ne spada egoizam, jer egoizam nikada ništa ni dobra ni ozbiljna donijeti ne može. Nisam prorok, ali ako se saslane našnji odbor to će se vidjeti već kod prve sjednice da taj neće biti sposoban za ozbiljan rad i napredne misli, jer su tri stranke a svaka će na svoju svoju stranu vući je će misliti, da ima pravo na kritiku i pregovore.

Uloženi utok posve je naravna posljedice te nesloge, jer se njetko našao kome je to dojjalo pak je uložio utok, jer mu je u prvom redu na misli napredak Samobora, a ne isticanje pojedinaca koji za te stvari dorasli nisu. A naš „lijepi“, „ubavi“ i toliko slavljani Samobor padat će sve dublje u propast i ugušiti će se u s om vlastitom bitu nesloge.

Poželjno bi bilo, da su novi izbori, moguće bi se ipak našao ikogod, koji bi to s ozbiljne strane shvatio i srušio neslogu, na sreću našeg Samobora. Veritas

Umanje vijesti.

Promjene u učiteljatvu. Namjesni učitelj Josip Marota u školi Podvrb u Samoboru pridjeljen je višoj pučkoj školi u Kastav. Namjes učitelj Antun Denik premješten iz Kotara na školu Podvrb u Samoboru.

Legati pok svecenika Ivana Oslakovića. Pok Ivan Oslaković ostavio je legats ovim domaćim društvima i korporacijama: „Hrv. Sokolu“, fanfari hrv. Sokola, Obrtno-radničkom društvu, hrv. pjevačkom društvu „Jeka“, Dobrov vatrogasnom društvu, Vojno-veteranskom društvu, Pučkoj čitaonici, Savezu hrv. Kršć. osijela, Školskoj zakladi, bratovštini sv. Filipa i Jakoba, brat. sv. Vida, brat. sv. Ivana i brat. sv. Josip.

Odbori nadarenih društava najstarije hvale ovim putem porodici Oslaković.

Koncert hrv pjev. društva „Jeka“ bit će 10. veljače u dvorani Pension Lavića. Pozivi za ovaj koncert rasaplat će se idućeg tjedna. Na ovom koncertu icipiti će „Jeka“ sa osobito biranim programom, jer tim koncertom počimje jubilarna godina „Jeka“.

Buduć je prošle godine uređjena nova pjevačnica s velikim materijalnim žrtvama, to je „Jek.“ potrebna pomoć.

Nadamo se, da će i naše građanstvo poduprijeti ovo naše najstarije društvo, da može svoju 50 godišnjicu čim dostojnije poslaviti na čast hrvatske pjesme i ponos našeg Samobora.

Za vrijeme pjesni svirat će izvrstan godalački orkestar iz Zagreba.

Za školsku knjižnicu u Samoboru darovao je zagrebački građanin i kuće vlasnik u Samoboru, g. Marketić oveli broj raznih knjiga poučnog i zabavnoga sadržaja. Uprava mu škole tople zahvaljuje.

Darovi „Jeki“ Gosp. Marketa pi Praunspurger, darovao je hrv pjev. društvu „Jeki“ jedan hvat gorivog drva. Na ovom plemenitom daru iskrenog prijatelja našeg društva, srdačno zahvaljuje odbor „Jeka“.

Gosp. Pavao Nežić izradio je sve li-marske radnje za pjevačicu „Jeki“ i sada opet spremu za kšobrane. Sve ovo darovao je gosp. Nežić društvu, to mu sa ovom lijepom daru kojim se ponovno pokazao kao prijatelj društva, najsrdačnije hvale odbor „Jeka“.

Dar samoborskoj školi. Gosp. Franjo Salletto, vlasnik pismoslikarskoga ateljea u Zagrebu, lista 28. spominjući se svoga školovanja u Samoboru, sjetio se škole dvjema staklopozlaćenim natpisnim pločicama za Zbornicu i za upravu škole. — Na lijepom daru neka mu je izvećena srdačna hvala.

Za Langova zakladu primila je uprava škole iz pok. svećenika Ivana Oslakovića, novčani dar od 250 D.

Umjesto vijenca na odaz sviga bivšeg ravnatelja g. Marka Divkovića polizu za zakladu Milana Langa za siromašnu školsku djecu tajnik Vladimir Presečki i odvjetnik Adolf Weber po 100 Din.

† Gertruda ud. Kozlović. Tužim svcem javljamo svima rođacima i znancima žalosnu vijest, da nam je nezaboravna majka odnosno punica i baka gospodja Gertruda udova Kozlović u ponedjeljak 7. o. mj. u 81 godini blagu u Gospodinu preminula. Sprovod joj je bio 8. o. mj. iz mitvačnice na Mirogoju u Zagrebu. — Pokoj joj vječni! — Tužujući rodbina.

Reduta „Jeka“. Ove godine priredjuje hrv. pjev. društvo „Jeka“ dan 4. ožujka fasnčku Redutu. Ova zabava bit će osobito vesela i šaljiva sa biranim programom. Pripreme za ovu šaljivu večer, već su u punom teku. Vše o tome drugi put.

Na upravu Samoborske željeznice. Primio smo oveli dopis iz građanstva koji nismo mogli u sigurnosti uvrstiti, a kojim se apelira na upravu željeznice da bi vlak broj 13. koji polazi iz Samobora u 8 a. i 15 č. uveća opet svaki dan u promet, jer da je naše putujuće općinstvo ovaj vlak mnogo zabilo, te se jako osjeća izostatak ovog vlaka, koji sada opći samo dvaputa nedjeljno i to svjedom i subotom. Dopisom se apelira na želj. upravu, da o ovoj želji općinstva vodi računa.

Vjenčanje 25. studenoga vjenčala se gospodjica Dragica Krajač u Chicagu sa gospodinom Ojrom Fistančić rodom iz Dalmacije. Bilo sretno!

Zaručeni. Ljebica Bizjak i Stjepan Vrbančić, bravar, zaručeni. Samobor na Štefanje 1923. — Bilo sretno!

Za kolekolčku blagajnu vatrogasnoga društva sabrao je g. Igaco Stjepićek 420 K u veselom društvu kod dobre majke gđe. Bejan.

Obrtno-radničkom društvu „Napredak“ pristupio sa kao utemeljitelj članovi gđe. Marija i Roska Šoštavić i Marija Pirnat.

Obrtno-radničkom društvu pristupio je gosp. Ante Prohina kao član utemeljitelj.

Ođa. Feleka Budi rođj. Padarčić, darovala je društvu 200 K.

Dobrov. vatrogasnom društvu ostavio je pok. svećenik Ivan Oslaković 500 D — Pristupila je kao član utemeljitelj gđa Zora Wervat-Svetko u Bregani sa svotom od 100 D i gosp. H. K. Sauer.

Dar trgovlénom redarstvu Prigodom Božićnih blagdana dobila je trg. redarstvena straža 100 Din od Irafe Kornfein, 100 Din od g. Mije Bigadura, od g. N. N. 100 kom cigara. Uine trg redarstva carovateljima najljepša hvala — Ivan Kern redarstveni povjerenik.

Društvene vijesti.

Hrvatski diletantski klub Prođe se godine sastalo više ljubitelja pozorišne umjetnosti i zaključili osnovati u Samoboru zasebno diletantsko društvo. Tako je osnovan kod nas pod nazivom „Hrvatski diletantski klub“ poseban klub, koji si je postavio životni pravac čisto kulturno prosvjetni. Svika se polučuje priredjivanjem diletantskih karikaturnih predstava, priredjivanjem glazbenih i literarnih sastanaka, te predavanja iz područja umjetnosti a. ročito pozorišne.

Klub:ku se pravila mogu sa sada na uvid dati svakomu, koji se interesira za ovaj klub, i to kod gospodina Josipa Kovarička a kada si klub nadje svoje prostorije, bit će ondje izvješena. Klub se za sada sastoji iz 17 izvršujućih članova, od toga 8 gospojica i 9 gospoda, a javljaju se već i podupirajući i temeljitijni članovi. Prvim predsjednikom ovog kluba izabran je g. Josip Kovariček.

Klub je taj klub trebao da nabavi svoju pozornicu, nije mogao radi tehničkih poteškoća, da već prije u javnosti nastupi pošto je pak to sada uređjeno, to će prvi svoj nastup u javnosti izvesti dne 20. o. m. j. sa „Charleyovom tetkom“ šaljivim komadom u tri čina.

Obrtno-radničko društvo „Napredak“ održaje svoju redovitu glavnu skupštinu u nedjelju dne 27. o. m. j. u 3 sata poslije podne u društvenim prostorijama (gostiona Šušterić) Pozivaju se članovi da ovoj skupštini u potpunom broju prisustvovati izvole.

Iz područ. Hrv. kršć. socijala u Samoboru. Kako je poznato naše društvo nije moglo prirediti najavljenе čljanke u Sokolima 6. t. m. j. radi novih financijskih naredaba pa je bilo prisiljeno od iste odustati, što nam je vrlo žao. Zaključeno je da se priredi oles u dvorani Pension Lavici u nedjelju 27. t. m. Ud bor

Sokolstvo.

Redovita glavna skupština „Hrvatskog Sokola u Samoboru“ bit će dne 20. siječnja 1924. sa sljedećim dnevnim redom: 1. Pozdrav starješine. 2. Izvještaj tajnika. 3. Izvještaj blagajnika. 4. Izvještaj vodje. 5. Održanje starog odbora. 6. Izbor novog odbora. 7. E-ventualije.

Pozivate se ovime sveukupno članstvo kao utemeljitelj, podupirajući i izvršujući da skupštini u potpunom broju prisustvovati izvolite. Zdravo!

Hrvatskom Sokolu pristupio je g. Anđe Prichin kao utemeljitelj.

Okolina.

Zločin javnoga nasilja. Aranzacija Prođe i Zlata Majer iz Brezje našle su se i na prvaj dne 26. studenoga a druga dne 27. studenoga na svatbi kod Mice Šebeta održanoj kod Mice Hrdjoni. — Na tim svatbama našlo se je i Petar Ratković te je obim goro navedenim djavoljama pošlo sukupje sa vataškovna tekućnom tako, da su sukupje odmah isgorile.

Kradje. Kod Josipa Štranovića iz Katinovica nalazio se u štčibi Luka Djak iz M. Gorice te je pohijegan iz službe odnesav mu jedan kaput vrijedan 225 Din.

Ivan ml. Horvat i Vid Horvat iz Gradne provalili su u kukuruznjak Ivana ml. Horvat te mu ukrali 5 vreća kukuruze u klijovima vrijednih 690 Din.

Pavlu Mešicu iz Drešnjika ukradjene su dne 15. prosinca po nepoznatom počinitelju 4 ženske košulje vrijedne 200 Din.

Napađaj sa nožem. Albin Jurinec iz Rakitja vraćao se svojoj iz podsujeda te je na cesti dostigao Antun Mihlina i bez ikakvog razloga udario ga nožem u leđja.

PROSVJETA.

Medju ovogodišnjim knjigama izvanrednoga izdanja izdala je Matice Hrvatska i stavila u promet novu knjigu pod nazivom „Ruske narodne pripovijesti“, preveo Mirko Divković, a ilustrirao Ljubo Babić. Knjiga sadrži dvadeset i devet raznih pripovijedaka iz ruskoga narodnoga života, te se po svom sadržaju i po umjetničkim ilustracijama prof. Ljube Babića proporučuje upravo pred ove svetke, kad će se čitalac naći u njoj rjetku zabavu. Knjižaraka cijena je Din. 20 — a za Matičine članove Din. 16. — Knjiga se dobiva u svim knjižarama i u upravi Matice Hrvatske.

Stjepan Hrčić: „Hodi mi bliže“, kajkavska pjesma „Vijenac“ br. 10-12. — „Na planini“ kajkavska pjesma, „Hrvatski Planinar“ br. 9. — „Božić Hrvata 1923“ pjesma, božićni broj „Hrvata“. — „Pod sivom kaprenom“ priča, božićni broj „Jutar-njeg lista“.

Jugoslavenski Vinogradar i Vočar. Prilomimo 21. i 24. broj ove dobro uređjivane stručne smotre sa sljedećim sadržajem: Nakon pet godina. — Kongres Oenologa u Klosterneuburgu. — Osnivanje Vinograda. — Nehaj naših predviđana vina. — Prilog našoj vinarskoj terminologiji. — Vina Hrvatske i Slavonije. — Situacija na tržištu. — Naš uvoz. — Iz naših vinograda. — Zidugarske vijesti. — Borba protiv alkohola. — Štril i Rakijski. — Književnost. — Pitanja i odgovori. — Razno. Pretplata na list iznosi za godinu Din. 60. — a šalje se na: Uprava „Jugoslav. Vinogradara i vočara“, Zagreb, Petrinjska ul. 28.

Glasovi iz općinstva.

Suzbijanje skupoće živežnim namirnicama u Samoboru

Primamo: Najvažnije prebrambeno sredstvo puštanstva, jest svakako u prvom redu „kruh naš svagdanji“ i u tom pogledu se čine od strane vlasti sve moguće nastojanja, da žiteljske do takovog sa opravdano najjeftinije cijene doći uzmožne.

Gradska upravna zablja u Zagrebu pozvala je u studenom 1923. pekarsku organizaciju grada Zagreba, da obzirom na postupnje brašna, u roku od 8 dana snži cijenu kruha koja je tada opstojala sa 26 K bijelome i 24 K crnome brašnu po kilogramu.

I doista pekarska organizacija u Zagrebu uvaživ ovu faktičnu okolnost, snžila je savjetno cijenu kruha i to hjerome na 24 Kr. ne a crnome na 20 Kr. po kilogramu, — a proglašila, da ove snžene cijene stupaju danom 1. prosinca 1923. na snagu, što je taj dan i u javnim glasinama Narodnima i Jul listu objelodanjeno bilo.

Tako je u glavnom mištem velegradu Zagrebu, gdje se pekari imadu boriti sa vatro-popne skupom nasjebalom sa stanovni i radnicima, a plaćaju mnogo skupije, možemo reći i za jednu trećinu više od nas gorivo

drvo za poivo. A kako je u tom pogledu kod nas u Samoboru?

Cijene kruhu, kao najvažnijem živežnom artiklu za svakoga pojednoga stanovnika, opstojte i da nas, kao u velegradu Zagrebu prije snženja, najme bijeli kruh po 28 K. a crni po 24 K. po kilogramu!

Naša politička oblast i trg. pogliavarstvo pustili su ovu činjenicu poave iz vida i ne poduzimaju ništa, da nadležnome sudu za suzbijanje ližve, dojava ovu neopustivo djelovanje sa pretjerivanjem cijena.

Pekari traže 4 K po kilogramu kruha više nego ih pripada, a to kroz mjesec dana čini 120 Kr. a na jednu godinu 1440 K samo za jednu kućansku!

Pekari bi mogli na ovo odmah odgovoriti, da oni moraju „skupi“ dovoz brašna iz Zagreba u Samobor plaćati.

Na to im odmah usprijed odgovaramo, da je kod rasprave vođene po kr. kot. sudu u Samoboru ustanovljeno da ih dovoz iz Zagreba u Samobor — stoji 30 para po kilogramu brašna, u ova svojica, obzirom na jeftinije stanben prilike i jeftiniju dobavu gorivog drva u Samoboru mora se prebiti tako, da cijena kruha u Samoboru, ako već ne niža od grada Zagreba, a to svakako isto toliko, koliko je danas u Zagrebu, mora čim prije apsolutno u Samoboru na snagu stati.

Obraćamo se ovim putem na nadležnu političku oblast i trg. pogliavarstvo te sud u Samoboru, da uzev u obzir ove neopustive te po snženju i pojedinog stanovnika u Samoboru neopravdanu stanje — ovoj anomaliji — skorb dana na kraj stati nastoji.

Ovom zgodom se možemo prebitjeti a da sa pohvalom ne istaknemo naše osipanke iz područja općine podvrške, koje dnevno iz udaljenih sela, na naš trg donose većim dijelom od ovog vlašnoga priroda ukupno 4 dobar kukuruzni kruh i kruh od smjese te svoj kruh, kojeg su do ljeta pr. god. prodavale po 44 Krune bijeb — čim se u jesen pale cijena žitancama — prodavaju ova jeftinije i ove zime take bijebave po 30-40 K.

Dakle ove priporice, ali zato savjetone seljanke snžite sa vlastitom pobudom, cijenu svome kruha snžero za čestitost bez ližjeg stranog utjecaja.

U ovaj bi se doista sasjestan primjer, sblja mogli naš pekar ugređati, a ne čekati, da ih na njihovu dužnost tela javna vlast i sud uporabom najskrajnjih sredstava prisiliti mora.

U idućem broju osvrnut ćemo se neopravdanom povišćuju cijena mesa i ostalih živežnih namirnica Konzumnih kruha

Opomena. Oni osoba koji je sa vatrogasnom plinom iz moje kuhinje sa blagaju ce odajeta za vrijeme tomboje plimati stolac sa vrbe bijeli, umoljava se, da ga vrati podpisanome u protivnom slučaju ću sudbom postupati jer ga poznajem.

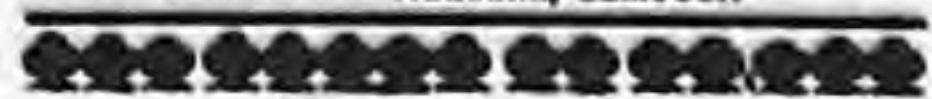
Kop sa, Hotel „Lavica“

Iz uprave lista

Gosp. Petar Borse, forest Park li. Amerika. Veoma nas je razveselila Vaša čestitka za Božić i Novu godinu. Želimo isto tako i Vama te Vašoj cijelnjuj porodici i svim našim vrim d. morocima srećne Novu godinu. — Isto smo tako primili Vašu pretplatu do kunda god. 1924.

Gosp. I. T. u Ž. Pripobanom pretplatom plaća je list do kunda god. 1923.

Naučnika sa briježki sanzi trudi Mato Hudoklin, Samobor.

Preseljenje.

Čest mi je poštovanom građanstvu i mojim cijelnjenim međostrijama javiti da sam svoju

postolarsku radionu iz Perkovićeve ulice br. 16, gdje sam se kroz 35 g. našio preselio u vlastitu kuću

u Obrtničkoj ulici br. 18.

Preporučujući se slavnom građanstvu i cijelnjenim međostrijama zahvaljujem pažnji i običajem da ću nastojati, bude bi ih kao i do sada potpuno zadovolje.

Milivo Šanti

Želim sretnu

novu godinu

svim mojim cijen. mušterijama
Mijo Prčić,
trgovina gorivim i gradjevnim
drvom.

Melanija Vuja

Obrtnička ulica br. 28.

preporučuje:

veliki izbor ručnih radova (štampanih
i gotovih), vunice, djempere, dječje
opravice i raznu drugu robu.

Sobu i kuhinju

bez pokućstva, traži jedna samostalna gospodja. —
Posude molim Šmidhenova ulica 13, lijevo.

ITOFANT

najbolje je hranivo brašno za djecu.

Kutija 20 dinara.

Dobiva se u ljekarni.

Javna zahvala.

Svoj rodbini, prijateljima i znancima, koji su našega miloga
brata

Ivana Oslakovića

do hladnog groba sproveli, okitili mu vijencima odar i grob te svoja
nam saučešća izrazili, budi ovime naša usrdna hvala.

Hvala napose „Hrv. Sokolu“ i njegovoj Fanfari, hrv. pjev.
društvu „Jeka“, Obrtno-radničkom društvu „Napredak“, Dobrov.
vatrogasnom društvu, Vojno-veteranskom društvu, Savezu hrv. kršč.
socijala, te našim bratovštinama, koja su ga kao svoga člana korpora-
tivno do hladna groba sprovela.

Osobito hvalimo preč. gg. Lovadeniću, Miletiću i Kollarskomu
koji dudjoše na sprovod svom nekadanjem školskom drugu, te su
su vodili kondukt i blagoslovili pokojnika, te veleč. g. župniku Mi-
lanu Zjaliću, koji mu je pružio posljednju utjehu.

Svima budi naša usrdna hvala.

Rastužena braća.

Samoborska

TISKARA, KNJIŽARA I PAPIRNICA

==== SLAVKO ŠEK. ====

GLAVNI TRG BROJ 3. SAMOBOR.

preporučuje se

za izradbu svakovrsnih tiskanica za urede, trgovce, obrtnike i privatnike.

Prodaja knjiga hrvatskih i njemačkih pisaca. Zabavne biblioteke. Mode.

Raznih novina i kalendara — Svih pisano-risanih potrebitina.